

ת"פ 12188/09/15 - מדינת ישראל נגד רועי סידי

בית משפט השלום בראשון לציון

18 אוגוסט 2016

ת"פ 12188-09-15 מדינת ישראל נ' סידי

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד רועי סידי
הנאשם

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענה להגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

כתב האישום

כתב האישום בהליך זה מייחס לנאשם שבעה אישומים בגין עבירות של גניבה בידי עובד ממעבידו לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין") ושלושה אישומים בגין עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

על פי המתואר בעובדות אישומים מס' 1,2,3,5,6,8 ו-10, במועדים שונים בחודשים פברואר ומרץ 2014, בעת שהנאשם עבד כקופאי בסניפי מרכול שונים פתח הנאשם את מגירת הקופה ונטל ממנה כספים בסכומים שונים ויצא מן המקום תוך שהוא גונב דבר שהוא נכס מעבידו.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 4, בין התאריכים 16.2.14-23.3.14, במועד שאינו ידוע במדויק, נכנס הנאשם לבית הוריו, פתח כספת וגנב מתוכה תכשיטים וכסף מזומן בשווי כולל של 80,000 ₪.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 7, ביום 9.3.14, הגיע הנאשם לראיון עבודה במשרדי תחנת דלק פז בחולון ונטל שני מכשירי טלפון סלולרי ממשרדו של מנהל התחנה.

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 9, ביום 26.2.14 עת עבד הנאשם כקופאי בשופרסל דיל בראשון לציון, הוציא מהקופה 2,700 ₪ ויצא מהמקום.

טיעוני באת כוח הנאשם

בדין שהתקיים ביום 5.7.16 טענה באת כוח הנאשם כי דין כתב האישום להתבטל משום "הגנה מן הצדק". לטענתה, הנאשם נחקר אודות העבירות של גניבה ממעביד נשוא כתב האישום וכן אודות עבירה של שוד מזוין בשנת 2014, במסגרת אותה חקירה בה נאסף חומר הראיות הנוגע לעבירות נשוא תיק זה. אלא, שלטענתה, בגין עבירת השוד הוגש נגדו כתב אישום בחודש אפריל 2014 בבית המשפט המחוזי ואילו כתב אישום בגין העבירות נשוא כתב האישום הנוכחי הוגש כשנה לאחר מכן בנפרד באופן הגורר את הנאשם לנהל הליך משפטי נוסף. באת כוח הנאשם טוענת כי הנזק שנגרם לנאשם דומה לנזק הנגרם לנאשם המועמד לדין פלילי כפול, וכי נזק יכול היה להיחסך לו היה הנאשם מועמד לדין פעם אחת בגין כל העבירות יחדיו. כמו כן טענה כי אין הנאשם צריך להיפגע מכך שכתבי האישום מוגשים על ידי נציגים שונים מטעם המדינה.

טיעוני באת כוח המאשימה

באת כוח המאשימה טענה כי אין יסוד לטענת ההגנה מן הצדק, היות ואין מדובר במסכת עובדתית זהה אלא באירועים עובדתיים שונים. כמו כן טענה כי הנאשם נחקר אודות העבירות נשוא התיק הנוכחי בתאריך 8.5.14 לאחר שהוגש כתב האישום בגין עבירת השוד לבית המשפט המחוזי, וכי הנאשם נחקר בחקירה משותפת לאחר שנעצר בגין עבירת השוד. עוד טענה כי חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לבית המשפט המחוזי לא בחנה את כשרותו של הנאשם בקשר לעבירות הנדונות, ואין בעובדה כי כתבי האישום פוצלו להוות התנהגות שערורייתית של הרשות או לפגוע בהגנת הנאשם.

דין והכרעה

הנאשם עומד לדין בתיק זה בגין עשרה אישומים שעניינם בעבירות של גניבה אשר, על פי הנטען בכתב האישום, ביצע הנאשם במועדים שונים במהלך חודשים פברואר ומרץ 2014.

קודם למועד הגשת כתב האישום בתיק זה, הוגש כנגד הנאשם בחודש אפריל 2014 כתב אישום בתיק 11990-04-14 בבית המשפט המחוזי מרכז- לוד אשר ייחס לו עבירה של שוד מזוין. הנאשם הודה בביצוע המעשה נשוא כתב האישום ואולם ההליכים נגדו הופסקו לאחר שנקבע כי בעת ביצוע המעשה לא היה הנאשם אחראי למעשיו בשל מחלת נפש (טרם "הלכת וחנן" ברע"פ 2675/13).

באת כוח הנאשם טענה כי פיצול העבירות לשני כתבי אישום שונים מקים לנאשם הגנה מן הצדק המצדיקה את ביטול כתב האישום משום שהגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

באת כוח המאשימה מתנגדת לביטול כתב האישום בטענה כי אין מדובר במסכת עובדתית אחת אלא באירועים שונים.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה ולהלן אפרט הנימוקים לכך.

הנאשם נחקר בעקבות מעצרו בגין עבירת השוד. במהלך חקירתו אודות עבירה זו נחשפה מעורבותו בעבירות הגניבה נשוא כתב האישום הנוכחי. חומר החקירה שנאסף באותה חקירה הוביל להגשת שני כתבי אישום נגד הנאשם. כתב האישום האחד שהוגש בבית המשפט המחוזי על ידי הפרקליטות עסק בעבירה של השוד שביצע הנאשם בתאריך 2.4.14, ואילו כתב האישום שהוגש בבית משפט על ידי התביעה המשטרתית עוסק בעשרה אישומים בגין ביצוע עבירות של גניבה בתאריכים שונים בין חודשים פברואר ומרץ 2014.

בהינתן כך, אין כל מקום לסברה כי כתב האישום בתיק זה עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. כתב האישום בתיק זה עוסק באירועים שונים שאירעו במועדים שונים ובמקומות שונים ואין לו כל זיקה עובדתית לאירוע נשוא כתב האישום בגין עבירת השוד. ממילא ברור שאין מדובר ביסוד עובדתי משותף לעבירות נשוא שני כתבי האישום ואין כל מקום לחשש בדבר עינוי דין לנאשם או העמדתו ב"סיכון כפול" או אף פגיעה בהגנתו.

אמנם העבירות נשוא תיק זה נחשפו כבר בעת חקירתו של הנאשם בגין עבירת השוד בחודש אפריל 2014 וכתב האישום בגין הוגש על ידי התביעה המשטרתית בחודש ספטמבר 2015, אולם אין בהפרדת האישומים לשני כתבי אישום שונים המוגשים בהתאם לסמכויות רשויות התביעה השונות לבסס טענה להתנהגות שערורייתית של הרשות או טענה לפגיעה בנאשם.

ההליכים בגין כתב האישום שעניינו בעבירת השוד הופסקו לאחר שהנאשם נמצא חסר "כשרות מהותית" וזאת על יסוד חוות דעת הפסיכיאטר המחוזי אשר קבעה כי הנאשם לא היה אחראי למעשיו. חוות הדעת הפסיכיאטרית התייחסה לאחריות הנאשם למעשה השוד במועד שבו בוצע, ממילא וככל שיידרש, בהליך הנוכחי תיבדק שאלת כשרותו המהותית של הנאשם ואין לחשוש מנזק שייגרם לו.

כפי שמבואר, אינני מוצא כל פגם בהגשת כתב האישום הנוכחי ובניהול ההליך הפלילי נגד הנאשם בגין עבירות הגניבה, ולפיכך אני קובע כי לא מתקיים התנאי הראשון לפי המבחן המשולש לבחינת הגנה מן הצדק שנקבע בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** [פורסם בנבו]. ניהול ההליך הפלילי הנוכחי בוודאי יצריך מהנאשם התמודדות מול אישומים פליליים פעם נוספת אולם המדובר כאמור באישומים שונים במהותם ואין מדובר בהתמודדות הפוגעת בזכויות הנאשם אלא בהתמודדות הנצרכת בשל מצב הדברים.

למעלה מן הצריך מצאתי לציין ולבחון באופן רטרוספקטיבי מה היו פני הדברים אילו כבקשת הנאשם היה מקום לכלול בכתב האישום שהוגש לבית המשפט המחוזי, האישומים והעבירות נשוא כתב האישום הנוכחי בצירוף האישום בעבירת השוד. התוצאה הייתה באחת משתי אפשרויות: או שחוות הדעת שהוגשה ב"תיק השוד" הייתה חלה גם על העבירות נשוא כתב האישום הנוכחי, או שלא. על פי האפשרות הראשונה ממילא היה מסתים משפטו של הנאשם בהפסקת ההליכים (התוצאה בטרם הלכת וחנון), וממילא תוצאה זו, מן הסתם תבוא אל העולם בתיק הנוכחי. על פי האפשרות השנייה, אזי היה משפטו של הנאשם בבית המשפט המחוזי מתפצל דהיינו הפסקת הליכים בעבירת השוד, והמשך

ההליכים בעבירות האחרות. למותר לציין ששתי אפשרויות אלה עומדות בהליך הנוכחי. לפיכך ברור כי אין ממש בטענה כי לנאשם נגרם עיוות דין ועוול משפטי.

סוף דבר, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ו, 18 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.